

Sygn. akt VII K 711/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Banasiuk

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Skibniewska

w obecności oskarżyciela – U. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 23 lutego 2016 roku; 22 marca 2016 roku i 17 maja 2016 roku w S.

sprawy A. Ś.

syna J. i M. z domu M.

urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 czerwca 2015 roku w miejscowości R., gm. Platerów, w woj. (...) dokonał przywłaszczenia powierzonego mu wózka dwukołowego ze wspornikiem o wartości 500 zł na szkodę A. W., przy czym w chwili czynu zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem miał ograniczoną w stopniu znacznym

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

ORZEKA:

I. oskarżonego A. Ś. uniewinnia od dokonania popełnienia zarzucanego mu czynu; koszty procesu ponosi Skarb Państwa

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. W. (1) kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy złote 24/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu sprawowaną przez tegoż adwokata, w tym 135,24 złotych podatku VAT.

Sygn.akt VII K 711/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. Ś. zamieszkuje na posesji w (...), która obecnie należy do jego siostry A. W..

Około 15 lat temu oskarżony sam zbudował wózek dwukołowy ze wspornikiem. Wykorzystał do tego koła z kupionego od J. K. (1) motoru (...), koła obrotowego kupionego na składnicy maszyn rolniczych w Ł., ramy z płotu rozbieranego na granicy z sąsiadem R. C.. Sam wszystkie części zespawał i korzystał z wózka, który znajdował się na posesji (...).

W dniu 17 czerwca 2015 r. oskarżony sprzedał w/w wózek za 150 zł sąsiadce I. W., który następnie został przez Policję zabrany i przekazany siostrze oskarżonego za pokwitowaniem.

Oskarżony był dotychczas karany w 2015 r. z art.190 § 1 kk.

W zakresie zarzucanego mu czynu oskarżony miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonego (k.17-17v, 18-19), zeznań świadka: I. W. (k.18, 11-12), T. W. (2) (k.18, 32v), R. C. (k.22v), M. K. (k.21v-22), M. R. (k.28v) i T. Z. (k.28v-29) oraz protokołu zatrzymania rzeczy (k.7-9), pokwitowania (k.13), danych o karalności (k.23, 19-20), danych osobowych (k.22), informacji z systemu teleinformatycznego (k.72-73), opinii sądowo-psychiatrycznej (k.74-76).

Oskarżony A. Ś. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż przedmiotowy wózek stanowił jego własność, bowiem 15 lat wstecz sam go zbudował, wykorzystując w tym celu koła z kupionego od J. K. (1) motoru (...), koła obrotowego kupionego na składnicy maszyn rolniczych w Ł., ramy z płotu rozbieranego na granicy z sąsiadem R. C.. Jak podał sam wszystko zespawał i non stop używał tego wózka.

Wyjaśnienia oskarżonego są logiczne, konsekwentne i wzajemnie się uzupełniają, w ocenie Sądu zasługują na wiarę. Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie faktu, iż wózek był samoróbką, zostały potwierdzone przez funkcjonariuszy Policji, którzy odbierali wózek od I. W., którzy zeznali, iż wózek był „samoróbką”, posiadał koła od motoru, a konstrukcja była metalowa - spawana. Fakt zakupu wiele lat wcześniej motoru od J. K. (1) potwierdził jego syn, zaś R. C. potwierdził, iż z 15 lat temu był rozbierany płot na granicy i co z metalowymi częściami zrobił oskarżony, tego nie wie.

Przesłuchana w charakterze świadka I. W. zeznała, iż oskarżony przyszedł do niej z propozycją kupienia od niego wózka. Jak podała oskarżony powiedział jej, że sam zrobił ten wózek, koła są od motoru, który kupił od J. K. (2). Jak podała kupiła go za kwotę 150 zł.

Zeznania w/w świadka Sąd obdarzył walorem wiarygodności.

Za wiarygodne uznał Sąd zeznania świadka M. K. - jako korespondujące z wyjaśnieniami oskarżonego, który przyznał, iż jeszcze za życia ojca, który nie żyje 8 lat, oskarżony kupił od jego ojca motor (...) 125. Jak podał pamięta, że oskarżony zabrał motor, ale co dalej z nim zrobił, tego nie wie.

Świadek R. C. podał, iż rzeczywiście z 15 lat temu na jego granicy był rozbierany płot, który miał metalowe elementy. Jak podał płot stawiał ojciec oskarżonego, a rozbierał go oskarżony. Jak podał, on żadnych części z tego płotu nie brał i nie wie co oskarżony zrobił z tymi słupkami.

Zeznania powyższe Sąd uznał za prawdziwe, bowiem potwierdzają one wersję oskarżonego odnośnie uzyskania metalowych słupków do stworzenia wózka.

Świadkowie M. R. i T. Z. - funkcjonariusze Policji, analogicznie zeznali, iż wózek który odbierali od I. W. był samoróbką. M. R. wskazał, iż koła wózka były na pewno od jakiegoś motoru, a konstrukcja chyba wykonana z metalu. T. Z. zaś wskazał, iż konstrukcja wózka była metalowa i spawana. Dodatkowo zeznał, iż zabierając wózek nie weryfikowali, czyją on stanowi własność, odebrali go na podstawie zgłoszenia osoby zawiadamiającej.

Zeznania powyższe Sąd obdarzył walorem wiarygodności.

Świadek T. W. (2) zeznał, iż jego żona A. W. przejęła całe siedlisko po rodzicach. Jak podał wie, że był tam wózek i nie wie kto go zrobił, ale od nieżyjącego teścia wie, że był to wózek teścia. Potwierdził, iż wózek był zrobiony samodzielnie.

Wywołana opinia sądowo-psychiatryczna odnośnie oskarżonego wydana została przez biegłych sądowych posiadających wymaganą w tym zakresie wiedzę i doświadczenia życiowe. Stanowi ona wiarygodny materiał dowodowy i Sąd w całej rozciągłości ją podziela.

Zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów nie budzą wątpliwości i stanowią wiarygodny materiał dowodowy, ponadto nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron co do ich autentyczności, dlatego Sąd nie znalazł podstaw, aby je podważyć.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż brak jest podstaw do tego, aby uznać oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. W świetle zebranych dowodów uznać należy, iż przedmiotowy wózek stanowił własność oskarżonego, bowiem został przez niego zbudowany z części w większości zakupionych przez A. Ś. i mógł nim rozporządzać jak właściciel, w tym sprzedać przedmiotowy wózek. Tym samym nie mógł on przywłaszczyć rzeczy własnej.

Dodatkowo wskazać należy, iż wyjaśnienia oskarżonego nie zostały obalone jakimkolwiek dowodem, w tym zeznaniami jego siostry, która odmówiła złożenia zeznań twierdząc, iż złożyła zawiadomienie, ale nie chciała by brata ścigano bądź karano. Dodatkowo podała, że jeżeli złożyła wniosek o ściganie, to złożyła go nieświadomie.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w wyroku, orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia art. 632 pkt 2 kpk oraz § 14 ust.2 pkt 1 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (DZ.U. Nr 163, poz.1348) i art.3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz.223 z późn.zm.).